

διευθυνούτης καὶ τῶν Ἐπιμελητριῶν τὴν ἄσκον ἐπιτήρησιν βεβαίως.

» Ὅταν ἂς ἐκφράσωμεν πανδήμως τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τε τοὺς ἀξιότιμους διδασκάλους καὶ τὰς διδασκαλίσσας, καὶ πρὸς τὰς χρηστὰς Ἐπιμελητρίδας, καὶ πρὸς τὴν ἀξιότιμον ὑποδιευθύντριαν, τῶν ὁποίων οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες τοσοῦτον εὐαρέστως ἐστεφανώθησαν. Ἄς συγχαρῶμεν δὲ συγχρόνως τὰ τε προβιβασθέντα καὶ ἀπολυθέντα κοράσια, διότι δι' ἐπιμελείας καὶ φιλοτιμίας καὶ τῶν οἰκαγενειῶν τῶν τὰς γλυκυτάτας ἐλπίδας, καὶ τῆς μεγάλης πατρίδος τὰς δικαίας προσδοκίας ἀξιεπαίνως ἐδικαίωσαν.

» Καὶ εἰς μὲν τὰ ἀπολειπόμενα ἂς εὐχηθῶμεν ὥστε διὰ τῆς φιλοπονίας τῶν ν' ἀναφανῶσι καὶ αὐτὰ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος ἀξίως προβιβασμοῦ· εἰς δὲ τὰ προβιβασθέντα ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως καὶ αὐτῶν οἱ κόποι στεφανωθῶσι δι' ἀπολυτηρίων ἀρίστων.

» Κίς δὲ τὰ ἀπολυόμενα σήμερον ἂς ἐπιθυμίσωμεν πρὶν ἀποχωρισθῶμεν αὐτά, ὅτι διὰ τῆς ἐν τῷ Ἀρσακείῳ εὐτυχούς ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν τῶν, δὲν ἀπεπερατώθησαν καὶ πάντες οἱ ἀγῶνες αὐτῶν.

» Ναί! φίλταται νεάνιδες, ἐντὸς τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου ἠγωνίσθητε καὶ ἐκοπιάσατε μόνον καὶ μόνον ὅπως προγυμναζόμεναι ἐνταῦθα ἀγωνισθῆτε εὐδοκίμως τὸν μέγαν καὶ δύσκολον τοῦ πρακτικοῦ βίου ἀγῶνα, ὅστις σᾶς περιμένει ἐξερχομένης τοῦ Ἀρσακείου. Ἀλλ' ὅπως καὶ ἐκ τοῦ νέου τούτου ἀγῶνος ἐξέλθητε νικηφόροι, ἐξακολουθήσατε πάντοτε θερμαίνουσαι ἐντὸς τοῦ κόλπου σας τὸ θεῖον ἄρμα τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας τῶν πατέρων σας.

» Φέρουσαι δὲ πάντοτε τὴν λευκὴν ἐσθῆτα τῆς σεμνότητος, καὶ ὠπλισμέναι μὲ τῆς ἀρετῆς τὸν τατήριον θώρακα, μὲ τῆς φιλοπονίας τὸ παντοδύναμον ὄφρυ, καὶ μὲ τῆς φιλοπονίας τὴν ἀκαταμάχητον ἀσπίδα, εἰσελάθετε μετὰ θάρρους εἰς τὸν μέγαν τοῦ βίου ἀγῶνα, καὶ ἡ νίκη σας θέλει εἶσθαι βεβαία, καὶ ἡ πατρίς μειδιῶσα θέλει σᾶς πλέξει στεφάνους, καὶ τῶν γηραιῶν γονέων σας οἱ ὀφθαλμοὶ θέλουσιν δακρῶσαι ἀπὸ χαρᾶν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει σᾶς εὐλογῆσαι.

» Ἀλλὰ καὶ τότε ἐν τῷ μέτῳ τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως μὴ λησμονήσατε, κοράσια φίλτατα, τὸ Ἀρσακείον, αὐτὴν τὴν πρώτην κοιτίδα τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας σας. Ἐνθυμηθῆτε τότε τὸν φιλόανθρωπον καὶ γενναῖον καθιδρυτὴν τοῦ Παρθεναγωγείου σας, ἐνθυμηθῆτε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν εὐγενεῖς ἀγῶνας τῆς Φιλελευθερευτικῆς ἑταιρίας, ἐνθυμηθῆτε τὴν μητρικὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην μεθ' ὧν ἐνταῦθα σᾶς περιέβαλψαν καὶ σᾶς ἐξεπαίδευσαν, καὶ τὰ εὐγενῆ δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης αὐθόρμητα ἂς βρέξωσι τὰ βλέφαρά σας.

» Ἀλλὰ πρὸ πάντων ποτὲ μὴ λησμονήσατε, κοράσια φίλτατα, ὅτι τῆς νεότητος καὶ τῆς καλῆς ἀγωγῆς σας προστάτις κραταιὰ ὑπῆρξεν ἡ Μεγαλειοτάτη τῆς Ἑλλάδος Βασίλισσα, καὶ ἐπομένως μετὰ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης ἀνακράξατε « Ζήτω ἡ Προστάτις ἡμῶν, Ζήτω ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος ».

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

—000—

Ὁ Κ. Λούδ, μέλος τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλαρχαίων (Dilettanti), περὶ τὰ γλυπτικὰ τοῦ Παρθενῶνος κοσμήματα ἀσχολούμενος, ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ τμήμα τὸ παρ' ἡμῖν σωζόμενον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος, εἶναι ὁ κορμὸς τοῦ ἀγάλματος τῆς ἠνιόχου ἣτις περιέχεται κατὰ τὴν γωνίαν ταύτην ἐν ταῖς ζωγραφίαις τοῦ Κάρρεῦ, ταῖς γανομέναις ὅταν τὰ ἀγάλματα τοῦ ἀετώματος τούτου ᾔσαν σῶα, ἣτις δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων ἐπεκλήθη Νύξ ἢ Σελήνη. Τὸ τμήμα τοῦτο εἶναι προτομὴ νέας γυναικός, ἐλλειπούς ἀπὸ τῆς ὀσφύος, ἐχούσης δὲ ταινίαν διεσταυρωμένην ἐπὶ τοῦ στήθους, καὶ κίνησιν τοῦ σώματος κατὰ πολὺ ὁμοίαν πρὸς τὴν τῆς ἠνιόχου τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος, ἣτις ὠνομάσθη Ἀμφιτρίτη. Ὁ Κ. Λούδ στήσας ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσεῖῳ τὸ γύψινον ἐμπαγεῖον τῆς προτομῆς ταύτης μεταξὺ τῶν ἐν πρωτοτύπῳ αὐτῷ διατηρουμένων κεφαλῶν τῶν ἵππων, αἵτινες ἐκόσμουσιν τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ Παρθενῶνος, καὶ τοῦ ἐξαισίου συμπλέγματος τῶν λεγομένων μοιρῶν, αἵτινες εἶποντο μετὰ τὸ ἄρμα καὶ τὴν ἠνιοχον, εἶδεν ὅτι αὐτὴ τῷ ὄντι εἶναι διὰ τε τὸ ὕψος καὶ τὴν συναρμοσίαν τῆς συνθέσεως ἢ κατάλληλος θέσις τῆς. Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Κ. Λούδ, ἣτις αὐτῷ συμπληροῖ ἐν μέρος τῆς τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου ἀετώματος συνθέσεως, δικαιολογεῖ ἡ θέσις εἰς ἣν τὸ σωζόμενον τμήμα κεῖται ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος.

Καὶ ἑτέραν δὲ συνεισφορὰν ἀξίαν λόγου προσέφερεν ὁ φιλόπονος καὶ ὀξυδερκής Κ. Λούδ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Φειδαϊκοῦ τούτου συμπλέγματος· ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς ἐλγινίας συλλογῆς ἔκειτο πρὸ ἡμισείας ἑκατόνταστροῖδος παρερβήμιμον ἄμορφον τευάχιον μάρμαρου, ἀφανὲς καὶ ἀχρηστον εἰς τὴν τέχνην. Τοῦτο ἐπιμελῶς ἐξετάσας, ἀνεκάλυψεν ὅτι εἶναι τὸ δεξιὸν σκάφος τοῦ ὠραίου καὶ καλοσσιαίου ἀγάλματος τῆς Νίκης, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ αὐτὸ ἀέτωμα, καὶ προσαρτήσας αὐτὸ εἰς τὸ κεκολοβωμένον ἄγαλμα, εἶδε τὴν ἐπίνοιάν του προφανέστατα ἐπικυρουμένην, διότι καὶ αἱ ἀναλογίαι, καὶ ἡ σύνθεσις, καὶ ἡ τῶν πτυχῶν διάθεσις, τὰ πάντα ἠλέγχον τὴν ταυτότητα, εἰ καὶ τὸ σκέλος δὲν προσαρμύζεται ἀκριβῶς εἰς τὸ συντετριμμένον μέρος τοῦ σώματος, διότι ὑπάρχει τινῶν δακτύλων ἀπόστασις μεταξὺ αὐτῶν, καὶ προσέτι ἡ τριβὴ ἐστρογγύλισε τὰ χεῖλη τοῦ θραύσματος. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶναι ἀσπαστὴ καὶ τοῖς ἀρχαιολόγοις καὶ τοῖς καλλιτέχναις, διότι συναπλήρωσεν ἐν τῶν ἀναγκασιότατων καὶ σπανίων λειψάνων τῆς Φειδαϊκῆς γλυφίδος, ἐφ' οἷς σεμνύνεται καὶ τὸ κεκτημένον αὐτὰ Βρετανικὸν Μουσεῖον καὶ ἡ παραγαυῶσα αὐτὰ Ἑλλάς.